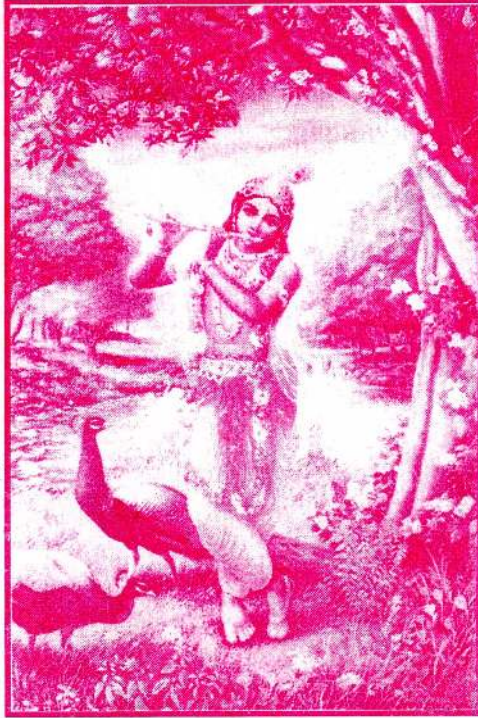

Dr. K. Ramesh Kumar

உ
சிவமயம்

கண்ணன்
துதி

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் ஆக்கிய
மகாபாரதப் பாடல்களில் வரும்
கண்ணன் துதிப் பாடல்கள்.

பருத்தித்துறை
தும்பளையூர்

க. சத்தியராஜன் ~ சுவித்தா
தம்பதியரின் வேண்டுதலுக்கிணங்கத்
தொகுக்கப் பெற்றது.

தொகுப்பு :-

ச. கந்தசாமி

ஆசிரியர்

பிராமண தெரு - தும்பளை,

பருத்தித்துறை.

காப்பு

நீடாழி யுலகத்து மறைநாலோ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாபாரதஞ் சொன்னநாள்
ஏடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூர் எழுத்தாணிதன்
கோடாக எழுதும் பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ.

ஆக்குமா றயனார் முதலாக்கிய உலகம்
காக்குமாறு செங்கண்னிறை கருணையங் கடலாம்
வீக்குமா றரனாமவை வீந்தநாள் மீளப்
பூக்குமா முதல் எவனவன் பொன்னடி போற்றி.

01

அரிட்கங்குலின் அன்னைதன் வடிவு கொண் (டு)
அலகையாகிய நங்கை
பரிவு பொங்க வந்தெடுத்தணைத் துவந்து
உளம் பரிந்து பாராட்ட
உருகுமா முலைப் பாலுடன் அவளுயிர்
உண்டழு முருகார் மெய்க்
கரிய கோவலன் செய்யதாள் மலர்கள்என்
கருத்தை விட்டகலாவே.

02

அருமறை முதல்வனை ஆதி மாயனை
கருமுகில் வண்ணனைக் கமலக் கண்ணனை
திருமகள் தலைவனைத் தேவ தேவனை
இருபத முளரிகள் இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

03

சீதநாண்மலர்க் கோயில் மேவுசெந்
 திருவின் நாயகன் தேவநாயகன்
 வேதநாயகன் பூத நாயகன்
 விரத நாயகன் விபுத நாயகன்
 போதகாதிபன் முதலைவாயிடைப்
 பொறை தளர்ந்து முன்போது விலே நினைந்து
 ஆதிமூலமே என்ன முன்வரும்
 ஆதி நாயகன் அடி வணங்குவாம்.

04

வேதமும் வேதம் விளம்புமெய்ப் பொருளும்ப்
 பொருள் விதங்களும் பஞ்ச
 பூதமும் புலனும் புலன்களின் பயனும்ப்
 பயன் பொலிவுறு நுகரும்
 ஞாதமும் உலகம் படைத்தளித் தமிழ்து
 ஞாலமாய் அகிலமும் நிறைவுற்று
 ஆதியும் நடுவும் முடிவுமாய் நின்ற
 ஆதியான அடியினை பணிவாம்.

05

பாண்டவர்கள் புரிந்ததவப் பயனாகி அவதரித்துப்
 பகைத்து மேன்மேல்
 மூண்ட வினை முழுவுதவும் முனைதோறும்
 முரண் முருக்கி முகில்புகாமல்
 காண்டவமும் கனல்வயிற்றுக் கனல் தணிய
 நுகர்வித்துக் காக்குமாறே
 பூண்டருளெம் பெருமானைப் போற்றுவார்
 எழுபிறப்பும் மாற்றுவாரே.

06

ஞானமாகிய பரம்பர அமிழ்தமாய்
 நவிரறு மயக்காகி
 வானமாய் உடன்வாயுவாய்த் தேயுவாய்
 வனமுமாய் மண்ணாகித்
 தானமாமறை முறைமையிற் பற்பல
 சராசரங்களுமாகி
 ஏனமாயிவை அனைத்தையும் மருப்பினால்
 ஏந்தினான் எனையாண்டோன்.

07

மற்கொண்டு வகுத்தனைய சிகரத்திண்டோள்
 வாளரக்கன் குலத்தோடு மடிய முன்னம்
 விற்கொண்டு சரந்தொடுத்துப் புரையில் கேள்வி
 விண்ணவர்தம் துயர்தீர்த்த வீரராமன்
 கற்கொண்ட அகலிகைதன் உருவம் மீளக்
 கவின்கொள்ளக் கொடுத்திருக் கமலபாதம்
 சொற்கொண்டு துதித்தெழுந்து துன்னினாளும்
 தொழுமவரே எழு பிறப்பும் துவக்கற்றாரே.

08

அழுதும் வாண்முறுவல் அரும்பியும் களித்தும்
 ஆடியும் பாடியும் மகிழ்ந்தும்
 பொழுதும் மாதரித்தும் விழுந்து மேலேழுந்தும்
 துதித்திடத் தன்பதந் தந்தான்
 முழுதுமா யெங்கு முச்சுடராகி
 மூலமாய் ஞாலமாய் விண்ணாய்
 எழுதொணா மறைக்கும் எட்டொணா வடிவத்(து)
 எம்பிரான் உடம்பர் நாயகனே.

09

சேயபங்கையச் சிறுவிரல் அங்கையிற்
 திரட்டிய நறுவெண்ணைய்
 ஆயமங்கையர் இடவிட அழுதுசெய்து
 ஆடிய திருக்கூத்தும்
 நேயமுங்குறு முறுவலும் புரிந்துபார்த்(து)
 அருளிய நெடுங்கண்ணும்
 மாயவன் திரு வடிவமும் அழகும் என்
 மனத்தை விட்டகலாவே.

10

அங்கையில் நேமி சங்கு வாள் தண்டோ (டு)
 அடற் சராசரா சனந்தரித் தருள்வோன்
 சங்கையில் மறைதன் ஆயிரங்களுக்கும்
 சாற்றுதற் கரியதத் துவத்தோன்
 கங்கையில் உறையும் காளியன் முடியும்
 காளிந்திக் கரையுமே கமழும்
 பங்கைய மலர்கள் இரவும் நண்பகலும்
 பணிந்து பாடுதும் அவன் புகழே.

11

தொழுவார்தம் வினைதீர் முற்கோலமாய்
 வேலை சூழ் பாரெயிறு(று)
 உழுவானை நன்னாமம் ஒன்றாயினும்
 சற்றோர் உருவோதினார்
 வழுவாத சுரராக நரராக
 புள்ளாக மாவாக புன்
 புழுவாக ஒன்றிற் பிறந்தாலும்
 நரகிற் புகார் காணுமே.

12

எக்கடலும் எக்கிரியும் எவ்வுலகும் உலகிற்
தக்கபல யோனிகள் சராசரம் அனைத்தும்
மிக்கவிதி யால்விதிசெய் விதியினை விதிக்கும்
செங்கமல நாபிமுகில் சேவடி துதிப்பாம்.

13

மீனமாகியும் கமடமதாகியும் மேருவை எடுக்கும் தாள்
ஏனமாகியும் நரவரியாகியும் எண்ணருங் குறளாயும்
சூனல்வாய் மழுத் தரித்த கோவாகியும் அரக்கரைக்
கொலைசெய்த
வானநாயகன் ஆகியும் நின்றமால் மலரடிமறவேனே.

14

அரவணை துறந்துபோந்து அசோதைகண் களிப்ப நீடு
தராதலம் விளங்க வெண்ணெயத் தாழிசூழ்தர நின்றாடி
குராமணங் கமழுங்குந்தற் கோவியர் குரவைகொண்ட
புராதனன் தனையே போற்றும் புனிதர்தாள் போற்றிசெய் வாம்.

15

ஒருதலத்திடை அவதரித்தணி
பொதுவர் சிற்குடில் உறைவதோர்
மரகதப் புயல் தனையெடுத்தொரு
மகவெனத்தன திருதியால்
அரிதுபற்றிய அலகை செற்றிட
அணிமுலைப் பயன் நுகர்வுறா
மருதிடைத்தவன் பொருவில் வித்தகன்
மலரடிக்கண் வாழ்த்துவாம்.

16

பேர்படைத்த விசயனுடன்

மும்மை நெடும் பிறவியினும் பிரியானாகிச்
சீர்படைத்த கேண்மையினாற்

தேருந்தற் கிசைந்தருளும் செங்கண்மாலைப்
பார்படைத்த சுயோதனர்க்குப்

படையெடேன் அமரிவெனப் பணிந்த கோவைக்
கார்படைத்த நிறத் தோனைக்

கை தொழுவார் பிறவாழிக் கரைகண்டாரே.

17

படர்ந்த கானகம் திரிந்து மீண்டன்புடன்

பணிந்த பஞ்சவர்க்காகக்

கடந்த ஞானியர் கடவுளர் காண்கிலாக்

கழலிணை சிவப் பேறத்

தொடந்து நான்மறை பின் செலப்

பன்னக துவசன்மா நகர் தூது

நடந்த நாயகன் கருமுகில் வண்ணமென்

நயனம் விட்டகலா தே.

18

கயம்படு மனத்தனான கண்ணிலா அரசன் மைந்தன்

வயம்பட நினைந்து கங்குல் வகுத்ததோர் சூழ்ச்சி தன்னால்

பயம்பட மல்லரோடு பாதலமடிய நீண்ட

கயம்படு கமலத்தானென் தலைமிசை அகல்கிலாவே.

19

குன்றெடுத் தாயார் மாதர் குரவை கொண்டொரு வினாவிற்

கன்றெடுத் தெறிந்து வெய்ய காளியற் கிருதாள் நல்கி

அன்றெடுத் திருத்த வில்லே அனைய வில் விழவு காண்பான்

சென்றெடுத் திறுத்து நின்ற செங்கண்மால் எங்கள் கோவே.

20

மேவரு ஞானானந்த வெள்ளமாய் விதித்தோனாகி
மூவருமாகியந்த மூவர்க்கு முதல்வனாகி
யாவரும் யாவுமாகி இறைஞ்சுவார் இறைஞ்சப் பற்பல்
தேவருமாகி நின்ற செங்கண்மால் எங்கள் கோவே.

21

எந்தவெந்த யோனிபேதம் எங்கும் எங்கும் உள்ளன
அந்த அந்த யோனிதோறும் ஆவியான தன்மையைச்
சிந்தையின்கண் ஒருகணத்தில் நிகழுமாறு தேவர்கோன்
மைந்தன் உய்திடப் புகன்ற வள்ளல் தாள் வணங்குவாம்.

22

தந்தம் உறியில் அவர்வைத்த தயிர்பால் வெண்ணைய்
எட்டாமல்

குந்தி உரலின் மிசை ஏறி இளங்கோவியர் முன் கூத்தாடி
நந்தன்மனையில் அசோதையிரு நயனம் களிக்க விளையாடும்
மைந்தன் இருதாள் ஒருநாளும் மறவாதாரே பிறவாதார்.

23

தேடிய அகலிகை சாபம் தீர்த்த தாள்
நீடிய உலகெலாம் அளந்து மீண்டதாள்
ஓடிய சகடிற உதைத்துப் பாம்பின்மேல்
ஆடியுஞ் சிவந்ததாள் என்னை ஆண்டதாள்.

24

கருமாழுகிற்கோலம் நெஞ்சத்திருத்தம் கருத்தெய்து மேல்
அருமாதவன்தானும் அவன் முத்தி தருகைக்கும் அவனே குருத்
தருமாலை மணநாறு தாளானை வண்டேறு தண்ணந்துளாய்
மருமாலை புனைகின்ற திருமாலை யல்லாது வல்லார்கள் யார்.

25

கோயிலாளுடையபைங் கொண்டலார் கண்துயில்
பாயவாய் வாழ நீ பாக்கியஞ் செய்ததென்
தீயலா துவமை வேறில்லெனத் தீயநின்
வாயெலாம் நஞ்சு கால் வானெயிற் றரவமே.

26

உரலும் வேதமும் தொடர நந்த கோபனுடன்
அசோதை கண்டுருக வாழ்வு கூர்
தரணிமீது செங்கையும் மாமுழந்தாளும்
வைத்து வைத்தாடும் மாயனார்
விரவி நின்றமா மருதினூடு தாம்
மெத்தெனத் தவழந்தருளி மீளவும்
புரியும் நீள்கடைக் கண்ணும் வண்ணமும்
போற்றுவார்கள் மெய் புளக மேறுமே.

27

பூத்த நாபியர் தாமரைப் பூவினில் வந்து பல் பூதமும்
சேர்த்த நான்முகப் புனிதனும் முனிவர் யாவருந் தேவரும்
ஏத்த நாலு வேதங்களுந்தேட நின்றதாள் எம்பிரான்
பார்த்தன் மாமணித் தேர்விடும் பாகன் ஆனதெப் பான்மையே.

28

பேராறு மூழ்கி மறையும் பிதற்றி
மிடறும் பிளந்து பிறவித்
தூராறு மாறு நினையாமல் உங்கள்
தொழிலே புரிந்த சுமடர்
ஓராறு பேத சமயங்களுக்கும்
உருவாகி நின்ற ஒருவன்
ஈராறு நாம் உரைசெய்து மண்கொ (டு)
இடுவார்கள் காணும் இமை யோர்.

29

வலியில் அன்று தந்தை செற்ற மைந்தனுக்கு வந்தபேர்
நலிவெலாம் அகற்றும் நாமம் நாலிரண் டெழுத்துடன்
பொலியும் நாமம் மறைகள் சொன்ன பொருள் விளங்கு நாமமுன்
கவியனெங்கள் மங்கையாதி கண்டு கொண்ட நாமமே.

30

காயமும் புலனும் அந்தக் கரணமும் ஆகி எல்லாத்
தேயமும் பரந்து நின்று மீளவுஞ் சித்தும் சுத்த
மாயமுமாகி நீங்கி வருபெரு ஞானானந்த
மாய வெம் பெருமான் என்னை ஆண்டருள் ஆழியானே.

31

பொய்யாத தவமுனி பின் போயருளித் தாடகைதன்
மெய்யாவ நிகரென்ன வெஞ்சரத்தால் அழுத்திய பின்
மையாழி முகில்வண்ணன் வாங்கியன பூங்க மலக்
கையாலும் ஒருசாபம் காலாலும் ஒருசாபம்.

32

சங்கையிலா வகை யமபடரால் உயிர்தளர் பொழுதத்தருகே
மங்கையர் சூழ இருந்தழுது உள்ளம் மயக்கினும் யான்மறவேன்
கங்கையும் நான் மறையும் துளவும் கமழ்கழ லிணையும் திருமால்
அங்கையின் மீதொளிர் சங்கமும் நேமியும் அஞ்சன மேனியுமே.

33

அரியதண் கலைவாண் மதியமுங்கொதிகொள்

ஆலமுந் தனதிடத் தடக்கி

உரிய ஒண் கங்கா நதிக்கொரு பதியாய்

உரைபெறும் உயர்மகோ ததியில்

பரியதிண் சிலையோடம் பெலா முகந்து

பற்குனப் பொருப்பிடை பொழியும்

கரிய பைம் புயலைக் கை தொழுமவரே

கருவிலே திருவிடை யவரே.

34

சித்தசித்தொ டிசனென்று செப்புகின்ற மூவகைத்
 தத்துவத்தின் முடிவுகண்ட சதூர்மறைப் புரோகிதன்
 கொத்தவிழ்ந்த சோலைமன்னு குருகையாதி நெஞ்சிலே
 வைத்தமுத்தி நாதன் அன்றி வானநாடர் முதல்வர் யார்.

35

மாதுலன் ஆகியும் ஏதிலன் ஆகியும்
 வஞ்சன் கஞ்சன் வரவிட்ட
 பூதனை தன்னுயிர் முலைபொழி பாலொடு
 போதரவுண்ட புயல் வண்ணர்!
 மாதவ! யாதவ! வாசவ! கேசவ !
 மாயா! வாயா! மதுகுதா!
 ஆதியும் அந்தமும் ஆகிய நின்புகழ்
 அல்லாதுரையேன் அடியேனே.

36

ஈரோரு பிறப்பில் ஒருசிறு குறளாய்
 யாவருந் தேவரும் வியப்ப
 காரோரு வடிவு கொண்டெனச் சென்று
 காவல் கூர்மாவனி அளித்த
 நீரோரு கரத்தில் வீழுமுன் தரங்க
 நீன்றி மகரநீருத்த
 பாரோரு கணத்தில் அளவிடுங் கமல
 பாதனார் நாதனார் நமக்கே.

37

மீனாமை கோல நெடுநரசிங்கமாகி
 நிலம் விரகால் அளந்த குறளாய்
 யானாது சீறு வல்வில்லு வெல்லுமுனை
 அலமுற்ற செங்கை யவராய்
 நானாவி தங்கொள்பரி யானாகி நின்றருளும்
 நாராயணாய நமவே.

38

